

Рахила искала да убие себе си, защо то немала чада, и всегда се карала сосъзъ своего мъжа, и казвала: Даждь ми чада: аще ли ни, скончаяса азъ. (Быт. гл. л. ст. а). Іисифъ, защо то провидѣлъ предопределена та си отъ Бога слава во египетъ, и толкувалъ на своите братія тайни теси сънища, за това братоненавистни те мъ братія грыжелисѧ, печалили се и искали отъ завистъ да го убиятъ, найпослѣ го продали. Давидъ, защо то убилъ Голіада, побѣдилъ иноплеменници те, и возвысилъ Ісаииската слава, за това не благодарныйо завистливый царь Саулъ, грыжилсѧ, тѣжилсѧ и искалъ отъ завистъ да убие Давида, защо да се прослави Давидовото име.

Повѣствѹка євангелистъ Лѹка за єдного богатого человека, кой то горелъ въ вѣчната мъка, и като си воздигналъ очи те, видѣлъ убогаго Лазара въ Авраамова та пазъва, и извикалъ съ големъ гласъ: отче Авраамъ! послушай ме и проводи Лазара да намокри край на свойа перстъ, чи да доди да ми накваси и прохлади пламенныѧ азыка. Слышателю! тойзи богатыйо, кой то былъ запаленъ и горелъ отъ седаке сосъ огнь, сирѣчъ отъ вѣнъ и отъ вѣтре, и като отъ многораспалена перъ излезвалъ огнь отъ уста та мъ, отъ очите мъ, отъ уши та мъ, кой то огнь не е возможно да го угасятъ сички та воды, щото са въ рѣки та и въ мора та, чи єдна капка вода ли ще дамъ погаси и прохлади азыка; види се, като да не мъ е на-